Αυτογνωσία και θεογνωσία (Μον. Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 2 Δεκεμβρίου, 2008

Ζούμε σε μία εποχή συνεχούς εξωστρέφειας, υπερκαταναλωτισμού, φλυαρίας, ευκολίας και ρηχότητος. Η εσωστρέφεια θεωρείται πάντα νοσηρή, ο αυτοέλεγχος περιττός, η αυτοκριτική αχρείαστη. Η αυτογνωσία αφέθηκε ως τέχνη των μάγων της Ανατολής. Η ενδοσκαφή, η αυτοπαρατήρηση, η αυτομεμψία και η μνήμη του θανάτου χαρακτηρίζονται ως φαινόμενα πλάνης. Η μελέτη του έσω ανθρώπου όμως θα προσφέρει στον εραστής της τη βαθειά γνώση της μεγάλης πνευματικής πενίας και γυμνότητας. Θεωρήθηκε σκοπός της ζωής η απόκτηση ενός πολυτελούς οχήματος. Έτσι χάθηκε και το νόημα της υπάρξεως. Σε ορισμένους δεν υπάρχει ούτε καν η υποψία αυτής της αναζήτησης.

Έτσι ο άνθρωπος καταδυναστεύεται σήμερα από άφθονο άγχος, πολλή ανασφάλεια και από το κυνηγητό του χρόνου και του χρήματος. Δεν θέλει ν’ ακούσει την καρδιά του. Δεν θέλει να εμπιστευθεί την αγωνία του στο φίλο του. Μοναξιά, ατομισμός και φοβία επικρατεί στις μεγαλουπόλεις. Η απουσία του Θεού από τη ζωή του ανθρώπου δημιουργεί όλα αυτά τα μεγάλα κενά, όλες αυτές τις τραγικές ρωγμές, που αργά ή γρήγορα δημιουργούν πικρά αδιέξοδα.
Είναι ανάγκη να βρει ο άνθρωπος τον μόνο, αληθινό, Τριαδικό Θεό, να γνωρίσει τον άγνωστο εαυτό του, να δει με μεγαλύτερη αγάπη τον πλησίον του. Χρειάζεται λίγος μόχθος, υπομονή και επιμονή, φιλότιμο και μεράκι, θυσία και ταπείνωση. Μέσα του θα βρει ο άνθρωπος λοιπόν τον Θεό. Είναι απαραίτητη έτσι η κατάδυση στον εαυτό μας. Τον ταπεινό προσωπικό αγώνα θα συνδράμει η Θεία χάρη. Τότε θα νοηματισθεί η ζωή και θα ιεροποιηθεί το πρόσωπο. Ο νους θα κατέβει στην καρδιά. Ο άνθρωπος δεν θα κινείται συναισθηματικά και παράλογα , αλλά καρδιακά, υπέρλογα, ανθρώπινα. Το ήθος έγκειται στη σεμνότητα και ταπεινότητα, που δεν αποτελεί αδυναμία αλλά κόσμημα πολύτιμο.
Στον σημερινό άκοσμο κόσμο της αδιαφάνειας, της διαφθοράς, της διαστροφής, της πλουτοκρατίας και της βιασύνης είναι ανάγκη για μία στάση, για μία κατάδυση. Για ένα επανέλεγχο, για μία επανατοποθέτηση, αν χρειασθεί μία κένωση, για μία ανασύσταση, ένα επαναπροσδιορισμό, μία μεταμόρφωση. Δεν χρειάζεται να πάει κανείς μακρυά και να ξοδέψει πολλά. Λίγο να σταθμεύσει, να βυθισθεί εντός, να δει πού τρέχει συνέχεια και πάει, να ξελαχανιάσει, να γνωρίσει κάποτε τον λησμονημένο εαυτό του. Να δει ότι δεν φταίνε πάντα οι άλλοι και τα συστήματα και η παλιοκοινωνία, αλλά οπωσδήποτε υπάρχουν και τα προσωπικά ποσοστά ευθύνης. Γνώρισες τον εαυτό σου; Βρήκες τον Θεό σου! Είδες τον αδελφό σου; Αντίκρισες το

Θεό σου, αναφέρει το θαυμάσιο Γεροντικό. Επιμελής αυτογνωσία λοιπόν προς ασφαλή θεογνωσία είναι απαραίτητα, καθώς επίσης και έμπειρος και διακριτικός πνευματικός προς ακριβή καθοδήγηση.
Καλή Σαρακοστή των Χριστουγέννων και ευλογημένο πλούσια το ερχόμενο Ιερό Δωδεκαήμερο, αγαπητοί φιλάδελφοι φιλοαθωνίτες.
(Περιοδικό *Πρωτάτον*, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2007)

(Πηγή: "Αποστολή")